

20 april 2022

Den synodala processen –

S:ta Eugenia församling Stockholm 10 mars och 4 april 2022.

Anteckningar från två diskussionskvällar samt från fem inkomna svar via församlingens hemsida.

1. Ledsagarna

S:ta Eugenia en levande församling med många nationaliteter. Gudstjänstlivet centrum. Många aktiviteter: barnens undervisning, bönegrupper, Gemenskap i Kristet Liv (GKL), besöksverksamhet till gamla och sjuka, studentgrupp. Stort antal aktiva volontärer.

Många av dessa grupper saknar kontakt med andra grupper – broar behövs. Reguljära forum för samtal och dialog efterlystes.

Är alla välkomna i församlingen? Nej, homosexuella och omgifna ska inte välkomnas, menade någon, men svarade en annan röst och citerade påven – ”Vem är jag att döma?”

Att vara född i en katolsk familj ger en annan anknytning än att vara konvertit. Det är lätt att bli ensam i en stor församling. Det finns många ingångar till vår församling som förenar, till exempel sakramenten, bön och psalmsång, Katolskt Forum, kurser, kyrkkaffet, barngrupper, körverksamhet. Det kan uppstå polarisering mellan konservativa och liberala grupper. Målet bör vara att få till stånd en enad församling

2. Lyssnandet

Kyrkan har inte lyssnat tillräckligt på kvinnor. Kvinnans ställning i kyrkan är en trovärdighetsfråga, kvinnors kapacitet kunde bli en tillgång. Ungdomar kan ha svårt att göra sin röst hörd i kyrkan. Barnfamiljer, romer och HBTQ blir inte lyssnade på i samma utsträckning som "normala" katoliker. Församlingen bör uppmuntra dessa och andra marginaliserade att göra sig hörda. Ungdomssynoden är dock ett bra exempel på Kyrkans lyssnande. Inom ordensgemenskaperna finns en rik fond som ej tillvaratas i församlingarna. Pastoralrådet måste kommunicera med församlingen och involvera dess medlemmar i beslut. Återinför PR:s information inför högmässan.

3. Att ta till orda

Den synodala processen är i sig ett bra exempel där enskilda får göra sin röst hörd. Församlingen borde anordna mindre, återkommande grupper med givna ämnen där församlingsmedlemmar kan samtala. Vi är en multikulturell församling där språksvårigheter kan vara en tröskel för att våga ta till orda. Man måste våga kunna ta och ge kritik och ibland framföra en kontroversiell ståndpunkt. Framfördes att i vårt stift finns församlingar där det inte är högt i tak.

Maktstrukturer – subtila respektive uttalade – främjar inte dialog. Monolog i stället för dialog kan bero på en icke

tillåtande attityd. Katolskt Forum skulle kunna vara ett instrument även för samtal. Några röster efterlyste prästernas närvaro vid kyrkkaffet.

4. Gudstjänsten

Flera talare önskade mindre latin i mässan. Människors delaktighet i mässan kan försvåras av latinet. Motsatt åsikt fanns också – latinet förenar oss vid Pater noster, Credo etc och visar på Kyrkans universalitet. Några önskade att prästen alltid är vänd mot församlingen. De troendes deltagande i gudstjänstliv och helgelse skulle behöva stärkas hos alla, även vuxna, av en katekes grundad i katolska kyrkans lära och tradition.

5. Medansvar i utsändningen

Kyrkans trossatser är grunden för mission. Den kristne vill dela med sig av sin skatt, välkomna in nya personer i kyrkan. Det är alla katolikers uppgift att engagera sig i missionen. Att sprida evangeliet är den kristnes uppgift även när budskapet uppfattas som kontroversiellt. Om man är trygg i sin tro kan man möta andra med respekt. Att mission är en huvuduppgift enades man om men om den kan föras i dialog var man inte överens om. Påpekades att församlingen kunde ha en tätare kontakt med våra orientaliska katolska kyrkor.

6. Att föra en dialog i Kyrkan och i Samhället

Vad innebär dialog? Det är att mötas i kärlek och förståelse, att lyssna och samtala och inte döma. En stark personlig tro är en bra grund för dialog.

Ytor för dialog är en bristvara i kyrkan. Sveriges Kristna Råd, Studentgruppen och Katolskt forum lyftes fram som plattformar för dialog. Andra kan vara kyrkkaffet och Katolska bokhandeln. Möten med andra kristna bör ske i respekt och effekten kan då bli att andra kristna attraheras av den katolska kyrkan.

Dialog utanför kyrkan försvåras av att religion i det sekulära Sverige är en ickefråga. Om dessutom kyrkan är splittrad inom sig själv, kan det vara svårt föra fram laddade frågor i samhällsdebatten.

Flera deltagare påpekade att det är biskopens uppgift att möta andra kristna traditioner och samhället utanför kyrkan. Det framfördes att det inte är lekmännens uppgift att föra en dialog med andra kyrkor och samfund. Den synodala processen kan dra åt fel håll och instabilisera kyrkan. Frågan ställdes om det inte var ett misstag av påven att be världskyrkan engagera sig i förberedelserna för Biskopssynoden 2023. Bakom Vatikanens tio frågeområden menade man att det finns katolska präster som saknar katolsk tro.

7. Andra kristna kyrkor och Samfund

I Sverige finns relativt goda förutsättningar för dialog med andra kristna kyrkor, flera exempel nämndes. Ekumenik kan bli abstrakt och skulle tjäna på samarbeten i konkreta hjälpprojekt med andra kyrkor, till exempel tidigare samarbeten med Frälsningsarmén.

Katoliker måste stå upp för sanningen vid externa kontakter. Katoliker kan ha en bristande förståelse för sin egen tro. En viktig uppgift för kyrkan bör vara att bedriva katekes även till vuxna.

En annan synpunkt var att katolska kyrkan är eller borde vara en mångfaldens kyrka. Ekumeniska gudstjänster borde inte hota vår kyrka – vi har alla dopet gemensamt.

Flera talare menade att ekumenik inte har någon plats i en katolsk församling. Katoliker skall inte vandra tillsammans med andra kristna kyrkor.

8. Auktoritet och deltagande

Synodalitet innebär delaktighet och medansvar. Eugenia församling har beslutat slå samman sitt Ekonomiråd med sitt Pastoralråd till ett enda råd, vilket kan vara en ny väg för ett synodalt arbetssätt. Rådet skall arbeta genom utskott och ha bred kontakt med församlingen. En bättre förankring i församlingen av det nya kyrkorådet bör eftersträvas genom transparens och att protokollen är lätta att hitta. En ökad synlighet av dess ledamöter efterlystes. Återinför foton av rådets medlemmar på kyrktorget!

9. Urskilja och avgöra

Beslutsprocessen i församlingen kräver transparens. Alla i församlingens ledning behöver / önskar tidigt inspel av lekmäns synpunkter inför beslut. Detta kräver i sin tur ökad kunskap och förståelse för vilka områden i församlingens liv som är tillgängliga / lämpliga för medansvar från lekmännen. Det påpekades att i vissa frågor har lekmän inte delat ansvar med prästerna utan måste lyda. Kyrkan är vår moder och vi skall lära oss att uppskatta den hierarki vi har. Luckor i en församlings verksamhet kan fyllas av lekmän och så sker redan med ett stort antal volontärer. Här skulle återigen behövas katekes för alla frivilliga krafter.

10. Att lära sig i synodalitet

Hela kyrkans folk på vandring – lekmän, präster och ordensfolk – behöver utbildas för att på bästa sätt åta sig de för respektive grupp specifika uppgifter och tjänster i kyrkan. Allt grundat i gemensam tro och kärlek till kyrkan.

Flera påpekade att i vårt stift är det framför allt präster från andra länder och kulturer som behöver utbildas i hur det svenska samhället fungerar för att bättre kunna verka som präst i katolska kyrkan i Sverige.